

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **P. K.**
zastoupen Mgr. Anetou Bendovou, advokátkou
AK se sídlem U Soudu 388, 500 03 Hradec Králové

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 12. 12. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 12. 12. 2019, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit Čs. státu na účet Krajského soudu v Hradci Králové do 15 dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení, zálohovaných státem, ve výši 27 071,50 Kč.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodla dne 12. 12. 2019 o zamítnutí námitek žalobce, které směřovaly proti rozhodnutí ze dne 27. 8. 2019, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“), a to z důvodu nezískání potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod.

Dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 23. 7. 2019 poklesla pracovní schopnost žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 % od 19. 3. 2019, invalidita jako invalidita prvního stupně pak vznikla dnem 2. 11. 2011.

2. Žalobce namítal dřívější vznik invalidního stavu, uváděl, že jeho zdravotní stav se od 18 roku věku výrazně nezměnil, jedná se tak o invaliditu z mládí, absolvoval pouze zvláštní základní školu, odborné učiliště a náhradní vojenskou službu.

II. Jednání krajského soudu

3. Při prvním jednání soudu **dne 15. 2. 2021** krajský soud konstatoval znění posudku Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí v Hradci Králové ze dne 11. 5. 2020. Toto posouzení zdravotního stavu žalobce konstatovalo, že se u něho jedná o organicky podmíněnou těžkou poruchu osobnosti se zvláště závažným funkčním postižením, intelektový deficit v pásmu lehké mentální retardace s postupným zhoršováním výsledků vyšetření rozumových schopností v čase – v r. 2008 CIQ 69, v r. 2011 72, v r. 2014 61, dle psychologického vyšetření z 9/2017 a 3/2019 IQ 45. Dále se jedná o protrahovanou poruchu přizpůsobení, impulzivní osobnostní rysy, parciální sociální dezintegraci, abúzus kanabinoidů a pervitinu v anamnéze, úzkostně depresivní poruchu, vertebrogenní algický syndrom dle anamnézy, bez doloženého kompresivního kořenového syndromu. PK popsala nálezy z dostupné zdravotní dokumentace, zejména psychologické, praktického lékaře a psychiatrické z průběhu let 2008 – 2019, dokumentující žalobcovu neschopnost soustavné výdělečné činnosti a selhávání pracovních pokusů. V období od 16. 6. 2008 do 31. 12. 2009 považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce protrahovanou poruchu přizpůsobení na životní neúspěchy u osobnosti s dysharmonickým vývojem a nižším intelektem, s impulzivními osobnostními rysy, míru poklesu pracovní schopnosti určila dle kap. V, pol. 5, písm. b) vyhlášky č. 284/1995 Sb., a to ve výši 30 %. S ohledem na pracovní kvalifikaci žalobce a doložené obtíže s pracovním uplatněním pak navýšila základní míru poklesu o 10 %, s odkazem na § 6 odst. 4 cit. vyhláška, tedy konečná míra poklesu pracovní schopnosti činila 40 % a žalobce byl částečně invalidní dle § 44 odst. 1 ZDP. V dalším období – 1. 1. 2010 – 1. 11. 2011 pak PK stanovila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce v kap. V, pol. 7b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., míru poklesu pracovní schopnosti určila ve výši 40 %, a žalobce pokládala za invalidního v I. stupni invalidity dle § 39 odst. 1 ZDP. Od data 2. 11. 2011 pak PK považovala žalobce za invalidního ve třetím stupni invalidity, když rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odpovídala kap. V, pol. 1e) vyhlášky č. 359/2009 Sb., jedná se o organicky podmíněnou těžkou poruchu osobnosti se zvláště závažným funkčním postižením, s funkčně významným poklesem intelektového deficitu v čase. Je schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.
4. PK ve svém posudku uvedla, že žalobce má nedokončené SOU v oboru kuchař-číšník, absolvoval roční civilní vojenskou službu, krátkodobě pracoval u různých zaměstnavatelů v různých nekvalifikovaných profesích. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou u žalobce psychické potíže při anamnéze abúzu kanabinoidů a cca ročního abúzu pervitinu. Z anamnestických údajů lze dovozovat dysharmonický osobnostní vývoj v mládí, uváděna fixace na staršího bratra, který ve 14 letech věku posuzovaného odešel do zahraničí. Následně uváděny matkou

výchovné problémy, žalobce se nedoučil, neměl o nic zájem, kouřil marihuanu. V zaměstnání nevydržel, udával, že buď ho to nebavilo, měl problémy s nadřízenými, nebo malý plat. V podkladové dokumentaci vč. vyžádané dokumentace praktického lékaře nebyly do psychiatrického vyšetření ze dne 16. 6. 2008 doloženy do této doby dlouhodobě funkčně významné zdravotní obtíže, které by odůvodňovaly funkčně významný dopad na soustavnou výdělečnou činnost, odpovídající nějaké invaliditě. V uvedeném nálezu a následném psychologickém vyšetření se již uvádí rozvoj psychických obtíží v rámci poruchy osobnosti, uváděna emoční nestabilita, impulzivnost, úzkostně depresivní porucha. Dle dalšího průběhu již lze v uvedenou dobu předpokládat rozvoj poruchy osobnosti na organickém podkladě. Zároveň dle psychologického vyšetření zjištěn nižší intelekt, stav byl během následné hospitalizace ještě uzavírán jako protrahovaná porucha přizpůsobení na životní neúspěchy u osobnosti s nižším intelektem a impulzivními osobnostními rysy.

5. K uvedenému jednání zaslala zástupkyně žalobce soudu přípis ze dne 26. 1. 2021, v němž se uvádí, že žalobce nebyl schopen již od dětství zvládnout výuku, v r. 1988 – 1989 absolvoval 1. třídu ZŠ, kde ze dvou předmětů neprospěl, ročník opakoval, opět neprospěl a poté absolvoval Zvláštní a pomocnou školu, kterou ukončil v r. 1997-1998. V prvním pololetí neprospěl a ve druhém byl klasifikován 5x4 a 3x3. Jeho učitelkou byla p. D. S., která se může k jeho schopnostem vyjádřit. Poté žalobce nastoupil odborné učiliště, kde jej nebylo možné klasifikovat ze tří předmětů, poté opět postupně neuspěl v dalších třech odborných učilištích, nastoupil výkon civilní služby, jejíž výkon mu byl přerušen pro neschopnost samostatného výkonu práce a neplnění svěřených úkolů. Z přehledu ÚP je patrné, že pracovní poměry žalobce byly krátké. Poprvé byl žalobce vyšetřován v dětství MUDr. K. v říjnu 1985, lékařská dokumentace z tohoto období však nebyla dohledána. K zdravotnímu stavu žalobce z dětství je navrhován výsledek ošetřující dětské lékařky MUDr. D. H. Přípis dále konstatuje, že dotazy na úřady a příslušná odborná a zdravotnická zařízení vyzněly bezvýsledně, další dokumentace nebyla dohledána. S posudkem žalobce nesouhlasí, jsou uváděny nepravdivé údaje, žalobce se nevyučil a civilní službu nedokončil. Tvrdí, že jeho zdravotní stav byl prakticky neměnný od dětství, výdělečné činnosti jen za mimořádných podmínek byl schopen již před uváděným datem. Při jednání soudu byly konstatovány zaslané listiny, a to výše cit. vysvědčení žalobce, vyjádření Státního okresního archivu Trutnov ze dne 19. 1. 2021 a rozhodnutí OÚ Trutnov ze dne 9. 4. 2002 o přerušení civilní služby.
6. Zástupkyně žalobce informovala soud o situaci žalobce a jeho matky, kteří v současné době epidemie covidu nejsou schopni se dostavit k jednání soudu a zabezpečit nabízené podklady, soud odročil jednání na **den 10. 5. 2021**.
7. V uvedený den vypovídala jako svědek matka žalobce, paní D. K. Uvedla, že když se syn narodil, jevil se z počátku vše normálně, ale ještě ve třech letech prakticky nemluvil, ani ve čtyřech letech. Ve školce jí sdělili, že to asi lepší nebude, syn podstoupil psychiatrické vyšetření u MUDr. K. Byla konstatována opožděnost synova vývoje, psychomotorický neklid – kývání před spaním. Výuka v ZŠ se nedařila, syn byl poslán k psychologovi, kde bylo konstatováno, že nemá potřebný intelekt, proto přešel do zvláštní školy. Tu absolvoval až do 9. třídy. Synovi musela všechno mnohokrát opakovat a ta situace byla stejná od první třídy až do dospělosti, měl velké problémy s jakoukoliv prací a zaměstnáním, nakonec zjistili, že ÚP vede záznamy o absolutoriu základní a střední školy. Syn se dokáže soustředit tak 2,5 hodiny, musí mít dopomoc a špatně snáší situace,

kdy je pod tlakem. Byl dvakrát v pedagogicko-psychologické poradně, tenkrát to tak chodilo, soustavně v mládí nikde na psychiatrii veden nebyl, potřebuje stálou pomoc při denním životě. Krajský soud rozhodl o vypracování znaleckého posudku, jako znalec byl ustanoven MUDr. J. K., obor psychiatrie.

8. Znalec vypracoval znalecký posudek dne 7. 2. 2022. Tento byl konstatován při jednání soudu **dne 16. 5. 2022**. Krajský soud žádal o zodpovězení otázky, zda zdravotní stav žalobce po stránce psychiky byl od dětství dosud neměnný či zda docházelo v průběhu let k jeho postupnému vývoji a změnám, jakým a to co do závažnosti postižení. Znalec konstatoval znění posouzení žalobcova zdravotního stavu posudkovým orgánem, citoval z odborných nálezů podstatné okolnosti věci, zabýval se podrobněji záznamy o pracovních pokusech žalobce a odůvodněním vývoje invalidního stavu žalobce, popsaným posudkovou komisí ve výše cit. posudku. **Žalobce, který se dostavil v doprovodu matky, znalec vyšetřil den 16. 12. 2021.** Matka žalobce sdělila, že znalecky nebyl dosud posuzován, v minulosti jen několikrát vyšetřen psychiatrem, psychofarmaka pravidelně neužívá, nebyl soudně trestán, pouze měl přestupky. Znalec poté provedl vyšetření žalobce, který popsal své problémy, zejména pracovní, popsal své zájmy a odpovídal na kladené dotazy. K abususu marihuany uvedl, že tuto údajně používal v letech 2010 až 2011, požívání pervitinu popřel, negoval i nadměrné užívání alkoholu. Znalec poté odpověděl na dotaz, výše uvedený, následně:
9. V průběhu psychiatrického znaleckého vyšetření byla u posuzovaného s jistotou vyloučena duševní porucha v pravém slova smyslu. Netrpí a ani nikdy netrpěl psychózou, jedná se u něj především o poruchu rozumových schopností – lehkou mentální retardaci. Absolvoval zvláštní (nikoliv základní) školu, nebyl schopen se ničím vyučit, opakovaně selhává v zaměstnání. U lehké mentální retardace je opožděnější vývoj řeči, menší slovní zásoba, je omezené logické, abstraktní myšlení, k lehké mentální retardaci se mohou přidružit poruchy chování, je zvýšená sugestibilita, snížená kritičnost, lehce mentálně retardovaní mohou dosáhnout určité nezávislosti v osobní péči (jídlo, hygiena, oblékání apod.), a také v praktickém životě, jsou vzdělatelní, jsou schopni jednoduché práce pod dohledem. Mentální retardace je vrozená, trvalá a léčebně neovlivnitelná. Posuzovaný je navíc osobností simplexní, impulzivní, jsou přítomny poruchy chování. V minulosti u něj byl dále zjištěn abusus marihuany, od ní (dle svého sdělení) dlouhodobě abstinuje. Opakovaně popírá abusus pervitinu. Nebyl zjištěn abusus alkoholu. Není závislý na alkoholu či jiné návykové látce. U posuzovaného nejsou prokazatelně psychické ani somatické změny, které by byly způsobeny požíváním alkoholu nebo drog. Lze tak uzavřít, že mentální retardace u posuzovaného od dětství až doposud je stejná a neměnná, v průběhu let nedocházelo ke změnám jeho rozumových schopností a ani do budoucna nelze očekávat jejich podstatnější změnu.
10. Po vypracování znaleckého posudku soud vyžádal doplňující posudek PK MPSV v Hradci Králové, který byl vypracován dne 21. 3. 2022. Posudková komise dospěla po seznámení se se znaleckým posudkem k závěru, že tento neobsahuje žádné nové posudkově významné skutečnosti, které by mohly ovlivnit její dřívější posudkový závěr. PK uvedla, že lehká mentální retardace sama o sobě neodůvodňuje hodnotit dle daných posudkových kritérií stav jako odpovídající nějakému stupni invalidity. U posuzovaného dle kompletní dokumentace docházelo k prohlubování zdravotních obtíží a hodnota IQ byla opakovaně stanovena. PK tak se znalostí o sníženém intelektu pracovala, ale protože hodnota IQ byla v r. 2008 a 2011 stanovena 69, resp. 72, jednalo se o stav dle aktuálně

daných posudkových kritérií pro mentální retardaci odpovídající hodnocení na rozhraní lehké slabomyslnosti a mentálního postižení lehkého stupně, tj. dle kapitoly V, pol. 8a – 8b. PK by tedy s ohledem na rozhraní obou položek hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti max. 30 % a obdobně by byl stav hodnocen i dle kritérií platných do 32. 12. 2009, tj. kapitola 6 s mírou poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 15 – 40 % pro IQ v rozmezí 50 – 69, tedy při stanovení IQ na horní hranici s hodnocením spíše k dolní hranici procentního rozpětí. Posudková komise i nadále setrvala na tom, že v období do 15. 6. 2008 nebylo k předpokládanému vrozenému snížení rozumových schopností objektivně prokázáno další funkční významné onemocnění, které by odůvodňovalo jiné posudkové hodnocení, tíže zdravotních obtíží pro ochranu na trhu práce odpovídala možnosti přiznání změněné pracovní schopnosti, resp. statusu osoby zdravotně znevýhodněné.

11. PK dále konstatovala, že pro zohlednění tíže postižení a dopadu na pracovní schopnost volí položku poruchy osobnosti pro lékařskými odbornými nálezy doložené v čase narůstající další psychické obtíže v terénu sníženého intelektu. Údaje o délce a době užívání drog nelze z výpovědi posuzovaného brát za zcela validní, ve znaleckém posudku je udáváno jejich užívání od r. 2010 do r. 2011, v prvoposudku PK však citovala psychiatrický nález z 16. 6. 2008 – kouřil od 15 let marihuanu, několik cigaret denně, dle psychologického nálezu z 5. 12. 2008 kouřil asi 5 let marihuanu a rok šňupal pervitin (v devatenácti – dvaceti), dle nálezu praktického lékaře z 8. 9. 2010 nadužíval kanabinoidy dříve, tj. v.s. jistě myšleno před rokem 2010. Z anamnesticky uváděných skutečností lze zcela jistě dovozovat zhoršení stavu s narůstajícími projevy poruchy osobnosti v.s. organicky podmíněnými v terénu sníženého intelektu – viz citace matkou sdělovaných skutečností v psychiatrickém nálezu z 2. 7. 2008, skutečností uvedených v psychologickém nálezu z 5. 12. 2008 i dalších nálezech. O invaliditu z mládí se tak nejedná, tíže zdravotního postižení neodpovídala plné invaliditě, resp. invaliditě III. stupně, zároveň byl žadatel účasten důchodového pojištění.
12. V průběhu jednání soudu dne 16. 5. 2022 zástupkyně žalobce poukázala na rozdílná vyjádření znalce a posudkového orgánu a navrhla vypracování revizního posouzení znaleckým ústavem. Pověřená pracovnice žalované navrhla s ohledem na nutnost posudkové atestace vypracování posudku PK jinou komisí.
13. Krajský soud poté odročil jednání a oslovil několik psychiatrických pracovišť, nicméně znalecké vyjádření kolektivního charakteru se nepodařilo zabezpečit a toto se nezdařilo ani účastníkům řízení. Poté tedy soud nařídil jednání, k němuž přizval jak znalce, tak zástupce posudkové komise. **Toto jednání proběhlo dne 23. 1. 2023.**
14. Znalec oboru psychiatrie a sexuologie MUDr. J. K. k dotazům zástupkyně žalobce a soudu vypověděl, že žalobce trpí poruchou rozumových schopností, která je vrozená, stav nebývá kolísavý, dá se říci, že je stále stejný. Pokud by žalobce osobně nevyšetřil, těžko by jeho postižení mohl diagnostikovat, vyšetření zdravotního stavu je v daném případě zásadního charakteru. K tomu ovšem samozřejmě prostudoval veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci, odborné nálezy. K dotazu, když chybí část dokumentace např. z dětství, zda lze dojít ke stanovení tehdejšího stavu znalec sdělil, že ano, o anamnéze žalobce napovídá již i vývoj jeho školní docházky v dětském věku, kdy opakoval první třídu a posléze byl umístěn do zvláštní školy. Žalobci byla mentální retardace diagnostikována již ve 3 letech dětskou lékařkou, jednalo se tedy o neměnný stav. Vývoj IQ je zaznamenáván kolem hodnoty 70, výjimkou byl zápis 45, kdy byl

získán za nespolupráce posuzovaného. Pokud PK uvedla, že před 6/2008 není tíže postižení lékařsky doložena, znalec na základě skutečnosti, že žák musel být přerazen do zvláštní školy a z popisu situace ředitelkou školy jasně vyřkl, že z uvedených skutečností lze dovodit existenci mentální retardace. Pokud se týče zaměstnání, uvedené osoby jsou schopny jednoduché práce pod dohledem, avšak ne příliš dlouho, existence případného pojištění proto nemá při stanovení této diagnózy žádný význam. U žalobce znalec nepozoroval účelové tendence při vyšetřování zdravotního stavu. Znalec dále k dotazu uvedl, že působí v oboru od r. 1987, lze konstatovat, že podobnými poruchami trpí cca 2,5 % populace, nemocní jsou schopni práce krátkodobě, většinou v jednoduchých mechanických úkonech, neboť se na výkon práce nevydrží soustředit, žalobce je toho schopen cca 2 – 3 hodiny.

15. Z výpovědi posudkové lékařky MUDr. E. K. vyplynulo, že plně odkazuje na skutečnosti, uvedené v posudku PK MPSV, kdy komise hodnotila zdravotní stav žalobce jako zhoršující se s tím, že pokud by mělo jít o tzv. invaliditu z mládí, žalobce by dle metodických pokynů musel být prakticky nevzdělatelný a neschopný účasti na důchodovém pojištění. K tomu znalec připomněl, že u žalobce se jedná o organickou poruchu, u níž ke zlepšení či zhoršení zdravotního stavu nedochází.
16. Zástupkyně žalobce v závěrečném návrhu poukázala na znalecům vyslovený charakter zdravotního postižení žalobce, jedná se o mentální retardaci, u níž nedocházelo dle znaleckého vyjádření k žádnému vývoji, jedná se o postižení vrozené. Práci posudkových lékařů proto hodnotí jako formální, kdy posudkový orgán sám neprovedl žádné vyšetření zdravotního stavu žalobce, k pokynu soudu pouze opakoval své předchozí závěry a nevzal v úvahu předložené dokumenty. Žalobce se opakovaně pokoušel o pracovní zařazení, avšak s ohledem i na znalecké vyjádření, tyto byly krátkodobé a neúspěšné. Posudkové orgány k věci nepřistupovaly individuálně a nevzaly v úvahu všechny skutečnosti, rozhodné pro objektivní posudkový závěr, žaloba proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Žalobce náhradu nákladů řízení neúčtoval.

III. Posouzení věci krajským soudem

17. Podstatou žalobního tvrzení bylo dřívější než posudkovými orgány stanovené datum vzniku invalidity žalobce, k čemuž žalobce předložil listiny – viz bod 5. Z výpovědi jeho matky i vývoje jeho školního vzdělávání, i skutečnosti, že započal několikrát proces vyučení, který nedokončil, a to posléze ani vojenskou náhradní službu pak žalobce dovozuje, že již od dětství nebyl schopen běžného vzdělávacího procesu, splňuje tak podmínky pro stanovení dřívějšího vzniku invalidity., tzv. invalidity z mládí. Posudkové orgány přitom dosud tvrdily, že s ohledem na nedostatečnou dokumentaci z období dětství a dospívání žalobce nelze dřívější vznik invalidity stanovit.
18. Krajský soud v Hradci Králové rozhodl k námitkám žalobce o vypracování znaleckého posudku, v němž znalec – psychiatr- uvedl mj., že postižení žalobce – stanovené PK jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného – je prakticky **postižením vrozeným, léty neměnným, charakterizovaným nemožností stálejšího zapojení a pozornosti**, což prakticky nekoresponduje s posudkovými závěry. Při jednání soudu dne 23. 1. 2023 pak mj. sdělila posudková lékařka, že k takto sděleným skutečnostem při dnešním jednání by musel posudkový orgán znovu vypracovat doplňující posudek, krajský soud však konstatoval, že tato možnost byla posudkovému

orgánu již dána, a ten i se znalostí znění znaleckého posouzení a vyjádření zástupkyně žalobce o žalobcově absolutoriu školy a učiliště dospěl dne 21. 3. 2022 k závěru, že nebyly shledány důvody pro změnu přijatého posudkového závěru z května 2020. Uvedený závěr však posudková komise nijak blíže či podrobněji nezduvodnila, k závěrům znalce nepřinesla žádný odborný posudkový závěr, který by tam tvrzené skutečnosti (viz výše) jednoznačně vyvrátil.

19. Krajský soud proto po projednání věci, výslechu matky žalobce, předsedkyně posudkové komise a znalce dospěl k závěru, že ve věci vypracovaný posudek PK MPSV ČR v Hradci Králové neodpovídá ani po doplnění, vyžádaném soudem, judikatuře soudů, kladoucí na posouzení žadatelů o invalidní důchod určité nároky. Zde srovnej např. závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v Brně (dále jen „NSS“) ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013 – kde soud zdůraznil požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku.
20. Z ustanovení § 42 odst. 1 ZDP plyne, že na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně má nárok též osoba, která dosáhla aspoň 18 let věku, má trvalý pobyt na území České republiky a je invalidní pro invaliditu třetího stupně, jestliže tato invalidita vznikla před dosažením 18 let věku a tato osoba nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu (§ 40). Za invaliditu třetího stupně se pro účely věty první považuje též takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které má za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění. Při posuzování invalidity pro účely nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle věty první se neprovádí srovnání se stavem, který byl u osoby uvedené ve větě první před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 39 odst. 3 věta druhá).
21. Po provedeném přezkumu správnosti žalobou napadeného rozhodnutí žalované dospěl soud k závěru, že posudek PK se dostatečně nevypořádal s tím, zda žalobce, u něhož je nepochybné, že měl zásadní problémy s absolvováním základní školní výuky, který nedokončil žádné vyučení, ani absolutorium náhradní vojenské služby, a rovněž není v dospělém věku schopen soustavnějšího pracovního zařazení, je osobou, kterou má na mysli § 42 odst. 1 ZDP, a pokud dospěje k závěru že nikoliv, z jakých přesvědčivých důvodů. Posudková komise přitom v novém řízení musí úplně a přesvědčivě vypořádat i skutečnosti, obsažené ve znaleckém posouzení znalce MUDr. Jana Kolomazníka, konstatované v bodě 17.
22. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tedy dospěl soud k závěru, že v průběhu správního řízení je patrná vada, výše specifikovaná, která vedla k vydání rozhodnutí žalované, které dosud není souladné se zákonem (§ 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované o námitkách a věc vrací žalované k dalšímu řízení (odst. 3 a 4 téhož ustanovení). V novém řízení vezme žalovaná v úvahu i dokazování, provedené soudem (odst. 6).

IV. Náklady řízení

23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází ze znění § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalobce sám náhradu nákladů řízení neúčtoval. Odměna soudem ustanovené zástupkyně žalobce byla řešena samostatným usnesením.
24. Soud uložil žalované zaplatit náhradu nákladů, vynaložených na znalečném, a to v souladu s ustanovením § 60 odst. 4 s.ř.s., neboť usnesením přiznal znalci náhradu

znalečného ve výši 27 071,50 Kč. Uvedená částka spočívá ve vyúčtování vypracovaného znaleckého posudku, kdy znalec účtoval 1 hod. po 500 Kč – převzetí spisu, seznámení se s případem, 1 hod. po 450 Kč studium předchozích posudků, 6 hodin po 450 Kč studium písemných materiálů, příprava vyšetření, 2 hodiny po 450 Kč vlastní znalecké vyšetření, 8 hodin po 450 Kč vyhotovení výsledků, 12 hodin po 450 Kč psychopatologický rozbor a 12 hodin po 450 Kč konečné vypracování posouzení. Celkem tak činí vyúčtování částku 18 950 Kč, spolu s DPH ve výši 3 979,50 Kč částku 22 929,50 Kč. Za účast u soudu dne 23. 1. 2023 znalec účtoval 1 hodinu po 1 000 Kč studium znaleckého posudku, vyhodnocení, 2 hodiny cesta a účast u soudu po 1 000 Kč a jízdné osobním automobilem BMW M340i x Drive – základní náhrada za 1 km 5,20 Kč, průměrná cena 1 litru BA 95 41,20 Kč, s průměrnou spotřebou 7,1 l na 100 km, celkem částkou 3 423 Kč, kdy spolu s DPH ve výši 718,83 Kč činí vyúčtování nákladů ze dne 23. 1. 2023 částku 4 142 Kč. Znalečné celkem tedy činí k zaplacení 27 071,50 Kč, tuto částku stát zálohoval vypracovaným usnesením o znalečném.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. ledna 2023

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: I. S.